

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011116
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119011116.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného J. O., nar. XX.X.XXXX pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/26/2019 zo dňa 4.11.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.5.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. O. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 4.11.2019 Okresný súd Trnava pod sp. zn. 3T/26/2019 uznal obžalovaného J. O. vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste si neoprávnene zadovážil a až do 12.35 hod. dňa 26.01.2018 na poschodí rodinného domu v I. č. XXX v detskej izbe v skrini neoprávnene prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom ktorého obsahom bol podľa znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/1168 biely práškový materiál s celkovou hmotnosťou 494 mg s priemernou koncentráciou 82,6 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 408 mg absolútneho kokaínu, ktorého hodnota sa v 1. štvrtroku v Trnavskom kraji, podľa odborného vyjadrenia NAKA - národnej protidrogovej jednotky pohybovala vo výške 44,46,- Eur, pričom kokaín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok.

Za to obžalovanému prvostupňový súd uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a zároveň uložil nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad. Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona prvostupňový súd obžalovanému prikázal v skúšobnej dobe jedenkrát za 3 mesiace od právoplatnosti rozhodnutia dostaviť sa na Okresný súd Trnava pred probačného a mediačného úradníka a oboznamovať ho so spôsobom vedenia života a rešpektovať všetky príkazy a povinnosti, ktoré mu probačný a mediačný úradník uloží. Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona prvostupňový súd obžalovanému tiež prikázal v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že spáchanie skutku bolo obžalovanému Ľubošovi Jánošíkovi dostatočne preukázané. Na hlavnom pojednávaní nebola produkovaná žiadna taká presvedčivá skutočnosť, ktorá by dôvodnosť trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovaného spochybňovala. Prvostupňový súd poukázal na výsledok domovej prehliadky zo dňa 26.01.2018, kde sa na poschodí rodinného domu v Bučanoch č. 644 v detskej izbe obžalovaného nachádzali odňaté veci patriace obžalovanému, expertízou ktorých bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný si minimálne

zadovážil a prechovával omamné a psychotropné látky, kde sa v jeho izbe našlo plastové vrečko, v ktorom sa nachádzal biely práškový materiál s hmotnosťou 494 mg s priemernou koncentráciou 82,6 % hmotnostných kokaínu a toto množstvo obsahujúce 408 mg absolútneho kokaínu, pričom neobstojí obhajoba obžalovaného, že tieto drogy neboli jeho a mohol ich tam ktokoľvek doniesť, nakoľko znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru kriminalistickej identifikácie znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/1168 zo dňa 17.04.2018 bolo rovnako konštatované, že na predložených steroch z rúk obžalovaného bola zistená prítomnosť stôp kokaínu, rovnako ako aj zo sterov na bankovkách, ktoré boli zaistené v izbe obžalovaného, konkrétne stopa č. 6. - 2 ks 100,- eurových bankoviek, 5 ks 50,- eurových bankoviek, 1 ks 20,- eurovej bankovky, 1 ks 10,- eurovej bankovky, spolu 480,- eur. Bolo by nelogické, aby niekto, súdu neznámym spôsobom, naniesol na ruky obžalovaného stopy kokaínu, rovnako niekto doniesol do skrine obžalovaného drogy a ešte aj doniesol kontaminované peniaze v celkovej sume 480,- eur. Rovnako neunikli pozornosti prvostupňového súdu dve sklenené fajky, ktoré boli použité pri fajčení konope. Vina obžalovaného je ďalej preukázaná zaznamenanou telefonickou komunikáciou obžalovaného z jeho mobilného telefónu, kde viedol rozhovory ako aj sms komunikáciu so stotožnenými osobami, predovšetkým svedkom Miroslavom Jánošíkom, ktorý chcel od obžalovaného „kokosa voľajakého, voľajakú čardu“, ktorý by chcel niečo „pohulkať“, ako aj so svedkom Petrom Galovičom, ktorý sa ho pýtal či ešte predáva poštové známky, zároveň ako sa medzi sebou bavili o účinkoch na iných ľuďoch, napríklad mladé dievča, ako si treba priplatiť za vyšší level, zároveň pri vyššom predaji „Makytiak“ ako sa dá pekne zarobiť. Taktiež prvostupňový súd poukázal na zaznamenaný hovor medzi obžalovaným a svedkom Radúzom Voštinárom, predmetom ktorého bolo „voľačo oné do cigarety“. Tieto záznamy komunikácie obžalovaného boli získané zákonným spôsobom ako aj postupom, preto námietky zo strany obžalovaného prvostupňový súd považoval za neopodstatnené a len ako súčasť obrany obžalovaného. Čo sa týka námietok obžalovaného ohľadom priebehu samotnej domovej prehliadky, jej zákonnosti, prvostupňový súd o jej zákonnosti nemal žiadne pochybnosti, pričom námietky ohľadne zásahovej jednotky, ktorá vstúpila do rodinného domu ako prvá a až následne vyšetrovateľ a nezúčastnená osoba, je štandardný postup pri výkone takéhoto úkonu, pričom najskôr musí zásahová jednotka zabezpečiť priestor, až následne sa začnú vykonávať procesné úkony. Tento postup bol opodstatnený aj z toho dôvodu, že v rodinnom dome bývali osoby, ktoré boli držiteľmi zbrojného preukazu ako aj vlastníkmi zbraní.

Čo sa týka nestrannosti, resp. zaujatosti, manipulácie zo strany Jána Lukáča, ktorý je príslušník kriminálnej polície, toto nebolo obžalovaným žiadnym spôsobom preukázané, pričom obžalovaným predložené listinné dôkazy, konkrétne uznesenie zo dňa 14.9.2018 Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly inšpekčnej služby, nič také nepotvrďuje, pričom toto rozhodnutie má povahu procesného rozhodnutia, kde bola celá vec odovzdaná na prešetrovanie riaditeľovi Okresného riaditeľstva policajného zboru Trnava, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postupu podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd uviedol, že v priestupkovom registri má obžalovaný za sledované obdobie 15 priestupkov, pričom v 14 prípadoch sa jednalo o priestupky na úseku cestnej premávky a 1 x o priestupok proti verejnému poriadku a z aktuálneho odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Pri nezistení žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti uložil prvostupňový súd obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov (t. j. na samej dolnej trestnej sadzbe trestného činu podľa 172 ods. 1 Trestného zákona, keď trest mohol ukladať v sadzbe od 3 rokov do 10 rokov). Nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, prvostupňový súd nepovažoval za potrebné, resp. by bolo neprimerane prísne ukladanie nepodmieneného trestu s prihliadnutím na osobu obžalovaného. Zároveň však podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd obžalovanému uložil nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 3 rokov probačný dohľad, ako aj primerané povinnosti, a to v skúšobnej dobe jedenkrát za 3 mesiace od právoplatnosti rozhodnutia dostaviť sa na Okresný súd Trnava pred probačného a mediačného úradníka a oboznamovať ho so spôsobom vedenia života a rešpektovať všetky príkazy a povinnosti, ktoré mu probačný a mediačný úradník uloží, ako aj podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, aby takto uložený trest mal na obžalovaného prevýchočný účinok. Takto uložený trest považuje prvostupňový súd za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Voči predmetnému rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie čo do viny aj trestu, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Imricha Hrebíčka. Obhajoba v odôvodnení odvolania uviedla, že zhodnotením všetkých dôkazov a to jednotlivo,

ako i vo vzájomných súvislostiach, nemožno spoľahlivo vysloviť záver, že skutok opísaný v napadnutom rozsudku spáchal obžalovaný. Vo vzťahu k vykonanej domovej prehliadke je obhajoba toho názoru že tvrdenie prvostupňového súdu o tom, že nájdený kokaín v detskej izbe rodinného domu, kde má obžalovaný trvalé bydlisko je jeho, nie je ničím a žiadnym iným dôkazom doložené. Dom obývajú viaceré osoby, pričom sa v ňom prechodne zdržiavajú aj sestra obžalovaného, jej priatelia, ako aj iné osoby spriaznené s rodinou. Na obale, v ktorom sa nachádzal kokaín, neboli zistené žiadne stopy, ktoré by obžalovaného spájali s nájdenou drogou. Vo vzťahu k zaisteným stopám na rukách a bankovkách, kde bola zistená prítomnosť kokaínu je treba opakovane zdôrazniť, že obžalovaný je majiteľom kaderníctva v Obchodnom centre TESCO Hlohovec, denne preberá tržbu od zamestnancov, čo sa stalo aj v deň, kedy došlo k zadržaniu obžalovaného. Je dokázané z iných trestných konaní v podobných veciach, kde sa znalci vyjadrili, že osoba môže byť kontaminovaná prenosom z kontaminovaných bankoviek. Papierové bankovky sú obeživom, preto nie je možné jednoznačne konštatovať, že práve obžalovaný manipuloval s drogou, konkrétne s kokaínom. Vo vzťahu k zaznamenaným hovorom medzi obžalovaným a svedkami je, okrem skutočností, ktoré uviedol obžalovaný, treba uviesť, že orgány činné v trestnom konaní zaznamenali počas doby nasadenia ITP niekoľko tisíc hovorov obžalovaného, pričom len osem z nich bolo vykonaných na hlavnom pojednávaní ako dôkaz. Z obsahu hovorov opätovne obhajoba zdôraznila, že orgány činné v trestnom konaní, ako aj prvostupňový súd, z dôvodu dôkaznej núdze interpretujú výrazy svedkov ako komunikáciu o drogách. Nie je predsa možné nahrádzať objektívne dôkazy domnienkami a úsudkami, ktoré sú pre každú trestnú vec individuálne. Z uvedeného dôvodu nie je možné akceptovať úvahu súdu o tom, že práve komunikácia medzi obžalovaným a svedkami je tým slangom a žargónom, ktorý používajú užívatelia drog. Vo vzťahu k uloženému trestu je potrebné uviesť, že vzhľadom k tomu, že obžalovanému nebola trestná činnosť uvedená v obžalobe okresnej prokuratúry preukázaná, má obhajoba za to, že uložený trest a povinnosti obžalovanému sú neodôvodnené. Obžalovaný bol podrobený aj vyšetreniu na prítomnosť omamných a psychotropných látok v jeho moči. Nebola zistená prítomnosť žiadnej drogy. Obžalovaný popiera akékoľvek užívanie drog, ich držanie, nedovolenú výrobu alebo obchodovanie s nimi. K nájdeným skleneným fajkám uvádza, že tieto boli nájdené v garáži rodinného domu, nemal vedomosť o tom, že sa tam nachádzajú, v garáži rodinného domu sa nachádza sklad rôznych vecí, ktoré používa celá rodina vrátane osôb, ktoré sú spriaznené s rodinou. Na zaistených fajkách neboli zaistené žiadne stopy, ktoré by obžalovaného spájali s ich používaním. Orgánom činným v trestnom konaní a ani súdu sa v rámci dokazovania nepodarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať vinu obžalovaného, neexistuje žiaden priamy dôkaz a ani sled nepriamych dôkazov, ktoré by obžalovaného usvedčovali zo zločinu podľa obžaloby okresného prokurátora. S poukazom na uvedené obhajoba navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného v celom rozsahu oslobodiť spod obžaloby okresného prokurátora, s poukazom na ustanovenie § 285 písm. c) Trestného poriadku.

Prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 26.5.2020, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného. Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť a obhajoba zotrvala na svojej argumentácii uvedenej v odôvodnení odvolania.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu čo do (napadnutého) výroku o vine ako i treste.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v podstatných častiach osvojuje.

Odvolačný súd sa teda nestotožňuje s argumentáciou obhajoby uvedenou v odôvodnení odvolania, že zhodnotením všetkých dôkazov a to jednotlivito ako i vo vzájomných súvislostiach nemožno spoľahlivo vysloviť záver, že skutok opísaný v napadnutom rozsudku spáchal obžalovaný a teda že neexistuje žiaden priamy dôkaz a ani sled nepriamych dôkazov, ktoré by obžalovaného usvedčovali zo zločinu podľa obžaloby okresného prokurátora.

Práve naopak, prítomnosť plastového vrečka v izbe obžalovaného, v ktorom sa nachádzal biely práškový materiál s hmotnosťou 494 mg s priemernou koncentráciou 82,6 % hmotnostných kokaínu a toto množstvo obsahujúce 408 mg absolútneho kokaínu, prítomnosť stôp kokaínu na steroch z rúk obžalovaného ako aj na steroch z bankoviek, dve sklenené fajky nájdené pri domovej prehliadke, ktoré boli použité pri fajčení konope a zaznamenaná telefonická komunikácia obžalovaného, spolu vytvárajú neprerušenu reťaz dôkazov, ktoré bez akýchkoľvek rozumných pochybností usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Obrana obžalovaného, že dom obývajú viaceré osoby, pričom sa v ňom prechodne zdržiavajú aj sestra obžalovaného, jej priatelia, ako aj iné osoby spriaznené s rodinou, že obžalovaný je majiteľom kaderníctva v Obchodnom centre TESCO Hlohovec, denne preberá tržbu od zamestnancov a preto mohli byť bankovky kontaminované, že nie je možné akceptovať úvahu prvostupňového súdu o tom, že práve komunikácia medzi obžalovaným a svedkami je slangom a žargónom o drogách a že fajky boli nájdené v garáži rodinného domu a nie v jeho izbe, vyznieva aj podľa odvolacieho súdu v kontexte všetkých vykonaných dôkazov ako účelová a nie uveriteľná. To že na obale, v ktorom sa nachádzal kokaín, neboli zistené žiadne stopy a že v moči obžalovaného nebola zistená prítomnosť žiadnej drogy, ani podľa odvolacieho nevyvracia dokazovaním preukázanú vinu obžalovaného.

Čo sa týka tvrdenia obhajoby, že orgány činné v trestnom konaní zaznamenali počas doby nasadenia ITP niekoľko tisíc hovorov obžalovaného, pričom len osem z nich bolo vykonaných na hlavnom pojednávaní ako dôkaz, odvolací súd zistil, že obhajoba nemala pripomienky k oboznámeným prepisom záznamov telekomunikačnej prevádzky a na hlavnom pojednávaní nenavrhovala doplniť dokazovanie o oboznámenie ďalších záznamov telekomunikačnej prevádzky (č. l. 398 - 399) a preto odvolací súd túto odvolaciu námietku obhajoby považuje za bezpredmetnú.

Vo vzťahu k výroku o treste sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu, že uložený trest je primeraný, zákonný a spravodlivý.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čo do napadnutého výroku o vine ako i treste za správny a zákonný, a za správne a zákonné považuje aj konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.